

تامه زڕۆیی بۆ چاران

هه‌مه‌سه‌ه‌ید هه‌سه‌ن

ئهم نووسینه‌ی نوێی خۆنینه‌وه‌ی دوا «کۆمه‌له‌شیعری» فه‌ره‌اد بیریال، «سپییایه‌کانی ناو ریش، ریشایه‌کانی ناو سه‌ی» له‌ دایک بوو.

شاعیریکی زمانلۆوسی به‌سا‌لاجۆو

هۆنراوه‌ی قه‌لبی دهنووسی

به‌ خه‌لات و پایه‌ پاداشتیان دایه‌وه،

شاعیریکی که‌مه‌سه‌نی قسه‌له‌پوو.

هۆنراوه‌ی جوانی دهنووسی

بۆسه‌یه‌کیان بۆ نایه‌وه. (1)

تامه‌زڕۆیی بۆ راپه‌ردووی خاوی‌ن و ساکار nostalgia سه‌راپای و‌لاتی نووسین و بیریکردنه‌وه‌ی داگیر کردووم. چاران هه‌موو شتیکی ئاسان بوو، نه‌وی دژی رژیم بوایه، شوێن‌شگێڕ بوو، نه‌وی کلکی له‌گه‌ڵ داگیرکەر گرتی ب‌دایه، ناپاک بوو، نه‌وی مانا و کیش و سه‌روای هه‌بویه، شیع‌ر بوو.

به‌ راست شیع‌ر چییه؟ له‌به‌رچی به‌ ده‌قیکی ده‌گوتریت شیع‌ر و به‌ یه‌کیکی دیکه‌ نا؟ ئه‌وه‌ چییه‌ شیع‌ر له‌ نووسینی تر جیا ده‌کاتوه؟ ئایا ئه‌گه‌ر پاشای شیع‌ر پووتوقووت بوو، ته‌نیا به‌ هه‌ندیک وشه‌ و شیوه‌ و ده‌رپه‌ینی نامۆ پۆشته‌ ده‌یه‌توه؟ شیع‌ر ده‌رپه‌ینیکی ساکاره، نه‌وی له‌ ئاخاوتنی ئاسایی جیای ده‌کاتوه، ته‌نیا ده‌ست تێوه‌دانیکی ئه‌فسووناوییه‌ له‌ زمانه‌کی. وشه‌ی شیع‌ری و ناشیع‌ری یونیا‌ن نییه، ئه‌وه‌ دێره‌ شیع‌رکه‌یه، ب‌ریار ده‌دات فلا‌ن وشه‌ شیع‌رییه‌ یان نا؟ هاوسمان گوته‌نی: شیع‌ر ئه‌و شته‌ نییه‌ که‌ ده‌گوتریت، شیوازی گوته‌نی شته‌که‌یه. به‌ لای «جان کوه‌ین/هه‌سه‌وه»: شاعیر وشه‌ داده‌یه‌نیت نه‌ک فه‌یکەر، هه‌ر بۆیه‌ گوته‌ن پێوانه‌ی شاعیریقییه، نه‌ک بیریکردنه‌وه.

وه‌ک چۆن ئه‌وه‌ کیش یان سه‌روا نییه‌ که‌ شیع‌ر ده‌خۆل‌قه‌نیت، هه‌رواش شیع‌ر به‌ فه‌رامۆشکردنی کیش، یان سه‌روا، یان هه‌ردووکیان له‌ دایک نابیت، هه‌ر بۆیه‌ زۆریه‌ی ئه‌و په‌خشانه‌یه‌ به‌ ناوی شیع‌ره‌وه‌ یالۆ ده‌کرتنه‌وه، شیع‌ریان تێدا نییه. راسته‌ شیع‌ری سه‌رنجراکیش له‌ شیوه‌ی نوێدا خۆی ده‌نوونیت، به‌لام مه‌رج نییه‌ هه‌موو شیوه‌ ده‌رپه‌ینیکی نوێ، شیع‌ر به‌ره‌م به‌یه‌نیت، وه‌ک چۆن ئه‌وه‌ شیوازی ده‌رپه‌ینه‌ کاری نه‌هه‌می له‌ نووسینی دیکه‌ جیا ده‌کاتوه، هه‌ر شیوازی ده‌رپه‌ینیش شیع‌ر له‌ کاری دیکه‌ی نه‌هه‌می جیا ده‌کاتوه.

فرای ده‌لیت: «شیع‌ری نوێش وه‌ک مه‌ندال، چاوی به‌ رووی جیهانیکدا هه‌ل‌دینیت که‌ پێش له‌ دایکه‌بوونی هه‌بووه» (2). بۆیه‌ کاریکی ئاسایی که‌ خۆینه‌ر شیع‌ری نوێ له‌به‌ر پۆشنامه‌ی خه‌سه‌له‌ته‌کانی شیع‌ری دێریندا هه‌له‌سه‌سه‌نگینیت و به‌ شیع‌ری کۆنی به‌راورد ده‌کات و لایه‌نه‌ جوانه‌کانی ده‌قه‌ دێرینه‌کان ده‌کات پێوانه، که‌واته‌ شاعیر له‌ سفروه‌ ده‌سته‌ی ناکات، به‌ر‌دیک‌ی نوێ ده‌ه‌خاته‌ سه‌ر ده‌واری شیع‌ر، گو‌لیکی نوێ له‌ گو‌لزاری شیع‌ردا ده‌که‌شینیتوه، هه‌ر بۆیه‌ش به‌ شوێن‌ه‌وه‌ به‌ ناخی ده‌فدا، بێ گو‌ل‌دانه‌ می‌ژووی له‌ دایکه‌بوونی، شیک‌ر‌دنه‌وه‌ی به‌ره‌سه‌ی نه‌هه‌می کاریکی ناته‌واو ده‌رم‌جیت.

شیع‌ریش وه‌ک مه‌ندال خاوه‌نی دایک و باوکی خۆیه‌تی، دیریکیکی در‌ژی هه‌یه‌ و له‌ ناکاو سه‌ره‌له‌نادا. شیع‌ری

نوټش پړسای تاپه‌تنی ځوی هیه، ښکړنا هر چی نووسینی نوټیه ده‌کوته ځانیه شیعره‌وه. من له‌کابل ښو
بؤچوون‌دهام که «نازادترین ځوړی داهیتان، ژورترین کوټ و پیژمندی گهرمه» (۳۷).

به‌لای «هاپدگر» یوه ده‌ټیک بان چمنده ده‌ټیکې ډیرین ه‌وټنی ه‌موو ده‌ټیکې نوټیه و شاعیر ه‌میشه څیریکی
رووخاندنی دیواری ده‌غه ډیرینه‌کانه، تا به ب‌رده چاکه‌کانی ځانوی ښو ده‌غه ډیرینه‌انه، ده‌ټیکې نوټی بنیات بنیټ.
ع‌بدولوه‌باب به‌یانی له دوا دیمانه‌دا ده‌لټ: «له ښوونوی دور و درټی شیعره‌بیمه‌وه، ښو فیر بووم، شیعر
گرنگه نک شیوهی ښه‌بې. شاعیری پ‌سته‌قینه ده‌توانیت به ه‌موو شیوه‌یک: ستوونی، کیشی په‌نجه و
په‌خشان ته‌عیر له ځوی ځوی بکات. گرنگ ښویمه شاعیر شیعرتیکی مازن بنووسیت، به چاوپوشن له شیوهی
نووسن» (۳۸).

فهرهاد پیربال هینده ن‌ه‌رسانه د‌نووسیت، من پر به دل ښه‌می پ‌ن ده‌بم. نازانم چون ده‌وټیت هیندیک نووسین
به ناری شیعره‌وه بلو بکاتوه! فهرهاد له لای سپیابیه‌کانی ناو... دا د‌نووسیت: «ژور نووسری دیکه هن، وک
من ه‌ست ده‌کن که تاپه‌تن به‌لام ځالی له‌په‌کچووی نیوان ښوان و من ته‌یا ښه ه‌سنکرښه و بس» بان
ده‌لټ: «لاسابی من مه‌کنه‌وه... من ځاوهنی بیینی ش‌خسی، شیوازی تاپه‌ت و ده‌نگی تاکروم»
له‌وه ده‌ټیت ځالی هاویه‌شی ژوریهی شاعیران، به شیعی ځوه نازین بیت، فهرهاد له پړسای‌ش لا ده‌دات و
تاپه‌ته‌مندی ځوی ده‌پارټیت، کاتیک نوټکرښه‌وه و ژنده‌رویی له‌و بواره‌شدا ده‌کات.

فهرهاد د‌نووسیت: «هر ک‌س متووی» «بهره‌می من ښه‌ت کیتیکې ته‌واوه و هیچ نا‌گای له دنیا نییه. ل» (۳۹)
به‌وده من هینده ه‌گری نووسینه‌کانیم، نک هر به په‌روټه‌وه د‌میان‌خوټنه‌وه بلکو ه‌ل‌یشیان ده‌سن‌گینم،
تروسکه‌یک ښوید شک ده‌بم، که له له‌شکری له ژماره نه‌ه‌تووی کیتیکان دور بم. فهرهاد بم بؤچوونیهی
ښریکی ډزوری له کول کرښه‌وه، ښدی بؤ تاقیرښه‌وهی ښاسنی زیره‌کی لای کم هر کورډیک، تاقه په‌ک
پ‌یوانه به‌سه: فهرهادی پ‌ن پاش بوو، زیره‌که، ښکړ نا کیتله.

فهرهاد ښانه به شیعی نوټی ده‌لټ:

«پاشتیلاتی پاشگ‌زبون‌ه‌وهی پاشا پاشال پیسه‌کان. ل» (۴۰)

«ته‌فاندنه‌وهی تریفان‌ه‌وهی توانا تیکه‌پشتووه تینووه‌کانی ته‌نیایی. ل» (۴۱)

«زریان زیپکهی زاری زه‌ماوهندی زیننی زه‌مانی تپدا ده‌ز. ل» (۴۲)

ښه‌می فهرهاد به نوټکرښه‌وهی تیدمکات، هینده کوټه ده‌کوټه ځانیه ه‌ولکلور‌ه‌وه. با ه‌مدیک نمونه بیینیته‌وه:
به‌شهر به ش‌هره ش‌ه‌دکا.

چویمه چ‌می چ‌قان چ‌قال چ‌لتووی ده‌تقان.

یا محول الاحوال، حول حالنا الی احسن حال.

فهرهاد د‌نووسیت:

«کچی کافرؤش به ځوی و کلنجه و که‌مرینه‌دی که‌ژاوه ښاسی ځویه‌وه. ل» (۴۳)

«ځوی» په‌کم زنده‌یه.

«کلنجه نییه، کولونجه» به، که له‌سر سوخمه‌وه له‌هر ده‌کرت.

«که‌مرینه‌ند: پشتوتنه و که‌ژاوش: «ژور» ښکه له‌سر پشتی ولاخ.

ماگنوس کارلبرینگ ده‌لټ:

ش‌ه‌تان له ښامیزی ښانهی پ‌رسپاردا به‌راجایی ده‌خوات. (۴۴)

ئەم رىستايەم ھەك وئەنەيەكى شىعەرىي سوريالى پەن جوانە، بەلام ھەرچەندەمكەم نازام چۆن پىشتوون لە كەژاوە
دەچتت!

فەرھاد دەنووست:

خۆت فرېڭ بەدەتە ژىر شەمەندەفەرىكى ناو توولەبانەى ستۆكھۆلم، ۲۹ل

• توولەبانە نىيە، توئىل بانە: tunnelbana.

• tunnel: پۆنى ژىر زەويە، bana: لىرەدا ھېلى ئاستىنە.

• tunnelbana: «شەمەندەفەرى» ژىر زەويە، اتا: underground پان: metro

• شەمەندەفەر لە رىستەكەى فەرھادا، بەكەم: ھەلەپە، چۈنكە ئەوى بەسەر زەويە دەروا شەمەندەفەرە نەك ئەوى
ژىر زەوى، نووم: زۆدەپە.

فەرھاد لە سە شۆتىنى جىاواژدا: (۲۲، ۵۲، ۷۱) لەبرى پىتسى كۆلا دەنووست: بىپسى كۆلا، اتا «پەى
بەكەسى كرەووە بە: «ب» و «ئەكەشى كرەووە بە: «ئە»، بە جۆرىكى وا نووسىويەتى، نە عەرەب واى دەپتەن نە
ئىنگلىز! لەبرى «شەراب» پەش، شەراب و (۴۷) لە جىنى «ئىراندى» پەش، «ئىراندى» (۵۵) نووسىووە.
«ھەموو پتەيك دەمچىتەووە سەر بانە. ۶۱»

فەرھاد كە جىگۆر كېتەي بە وشەكانى ئەو كۆتەپە كرەووە و بە ۳۶ شۆوەى دىكە نووسىويەتتەپە، دەپەوتت
شۆواندىنى ئەو رىستەپەمان بە شەعر بە سەردا ساغ بىكاتەوہ. ئەوى ئەم خۆى پتەو مانەوۇ كرەووە، كۆمپوتەر بە
ئاسانى دەپكات. فەرھاد لەم كىتەپەدا كە ھەلەپە چاپم تەدا بەدى نەكرە، كەلىك جار بە ھۆشيارىپەوہ و
راستەبوخ، ھەندىك جار ش لە ناناكايەوہ بېرېزى بە خۆتەر كرەووە، بەلام لوئەى سووكايەتى بە خۆتەر
كرەنكەى، ئەو كاتەپە كە دوو لاپەرە بى جىگۆر كەن كرنەن بە وشەكانى «ھەموو پتەيك دەمچىتەووە سەر بانە»
تەرخان دەكات. راستە شەعر پارىكرەنە بە وشە بەلام كەمەپەكى ئەفسوسناوويە، نەك بىتام. ھەندىك جار ش
ھاتووە پارچە نووسىنىكى رەش كرەووەتەوہ و تەنبا ھەندىك وشەى دەخۆتەندىتەوہ، گوپە ئەمەش شەعرى نوويە،
پىويستە ئەوہ بلىم، ئەم جۆرە كەمەپەش نە شەعرە و نە نوويە.

جى واى كرەووە فلان نووسىن شەعر بىت؟ ئەمە كرنەكترىن پەرسە كە دەپتت رەخنەكر ۋەلامى بەدانەوہ.

ئەزمى ئالى مىسلى ئاۋ و ئاۋتەنە رەنگى نىيە

دوو رووہ بى سەبرى خاطر پەك خەفى و پەك ئاشكار.

ئۆكتافىق پارزىش ھەر ھەمان شت دەللى: «ئەوہى كە لە وشە دروست دەكرى و ھاوزەمان ھەولنى نىشاندان و
شارنەوہى بابەتتەك دەدا، شەعرە» (۳۰) ئەوہ شەعر نىيە كە لە مەتەل دەچتت، نە ماناى ھەمە، نە كىش، نە دېرتكىت
لە بىر دەمچىتت، نە مۆسىقاي وشەكانى دەتەھزىنەتت، ئاخەر لە شەعرەدا مۆسىقاي وشەكان كەلىك جار لە ماناى
وشەكان كرنەكرە. شەعر ئەوہى لەو دىو ماناى وشەكانەوہ خۆى ھەشار داوہ، ئەوہى كە شەمشىرى ۋەرگىران نەك
ئاپكۆتت، ناتاۋتت بىرەندارىشى بىكات. پىشتەر شەعرى فەرھاد بىريالەم خۆتەندووتەوہ، بەلام نە لە سىپايەپەكان و
نە لە رەشايەپەكاندا چاۋى ەققەم شەعرى نەبىتى، ئاخەر ئۆكتافىق پارزى كۆتەنى: شەعر بە كۆن دەپىسترتت، بەلام بە
ەققە دەپىسترتت، نەك بە چاۋ.

جواپەز، كە ھەلبۇزاردەپەكە لە شەعرى نۆ شاعىرى ھەولتەرى و بەرگى پىشەوہى بە وئەنەى ئەو شاعىرانە
پارزىتندراۋەتەوہ، جىا لە ھەموويان فەرھاد لە ناۋكى بى سەرەوہ رووتە. مەن پىم واپە دەمامك لەسەر رووى خۆ
لابرىدەن و خۆ رووتكرەنەوہى شاعىرانە، جلوبەرگ فرىدان نەن، شاعىر «تەرەزان» نىيە، بە رووتى خۆى نىشانى

بينه‌ران بدات، مه‌به‌ست له خو پووتکردنه‌وهی شاعیرانه ئه‌وه‌یه: راستگۆیانه ناخ، هه‌ست، نه‌ست، خولیا و خه‌ونه‌کانی بخاته‌ روو. جیی داخه‌ فه‌ره‌اد ئه‌م هه‌نگاوه‌شی شتیکی تازه‌ نییه، ئاخ‌ر چاره‌که سه‌ده‌یه‌کی ته‌واو له‌مه‌ویه‌ر، له سه‌رچنار، له داخ و په‌ژاره‌ی نسکۆکه‌ی ۱۹۷۵ حسین عارف زۆر رادیکالتر خو‌ی پووتوووت کرده‌وه.

فه‌ره‌اد له ل: ۱۵۸ ی جوایه‌زدا ده‌لێت:

«ده‌مگوت: بچم خو‌م له رووباره‌ پیرۆزه‌که‌ی «سه‌ند وگه‌نج» دا هه‌لبکیشم.»

* ئه‌و رسته‌یه پێویستی به «دا» نییه.

* چونکه فه‌ره‌اد خو‌ی گوته‌نی: بۆ هه‌لبژارده‌ ده‌نوسیت و هه‌لبژارده‌ش ناوی رووباره‌ پیرۆزه‌کان ده‌زانن، بۆیه «رووباره‌ پیرۆزه‌که‌» ش زیده‌یه.

* سه‌ند و گانگا، نه‌ک گه‌نج.

* یه‌ک رووبار نین، دوو رووبارن.

* سه‌ند پیرۆز نییه، ته‌نیا گانگا پیرۆزه.

* گانگا: دیاریی خوداو‌هنده‌کانه بۆ مرۆف، ژیانبه‌خشه و ته‌نیا هه‌ر له‌ش نا، چونکه هێزیکی خودایی تێدایه گیانیش خاوی‌ن ده‌کاته‌وه، بۆیه لای هیندوو‌هه‌کان به دایه گانگا به‌ناوبانگه و یه‌کتیک له ئاواته‌کانی هیندوو ئه‌وه‌یه: که مرد له که‌ناری رووباری گانگا تهرمه‌که‌ی بسووتینریت و خو‌له‌میشه‌که‌شی به ناو ئاوه‌که‌یدا بلاو بکریته‌وه، تا گیانی له‌گه‌ڵ په‌وانی دنیا‌دا یه‌ک بگریته‌.

سه‌رچاوه و په‌راویز

«۱» شیعری یاسین عه‌دنانه، به ده‌ستکارییه‌کی که‌مه‌وه کردوومه به کوردی.

«۲» المرایا المحدبه د. عبدالعزیز حموده عالم المعرفه ۱۹۹۸ الکویت.

«۳» تجربه الفناء فی الحق، میثم الجنابی، ص ۱۰۵ المدی، عدد ۲۱ دمشق.

«۴» الحیاة، ص ۱۷ لندن ۱۸ - ۹ - ۱۹۹۹

«۵» متووی: هۆگری.

(6) ETT ÄTTIO TAL, EN POESIANTOLOGI 1979 - 1989 GÖRAN GREIDER & MADELEINE GRIVE Tago förlag 1990 Stockholm.

«۷» الشعر و نهايات القرن، اوكتافيو باث، ت: ممدوح عدوان، دار المدی ۱۹۹۸ دمشق.

(8) Religion och liv, Lenart Husen, S. 291 Örebro 1991

بۆ زانیاریی زیت‌بروانه:

* الفكر الشرقي القديم، جون كولر، علم المعرفه، ۱۹۹۵ الکویت.

* المعتقدات الدينيه لدى الشعوب، جفری بارندر، عالم المعرفه ۱۹۹۳ الکویت.